כל הזבחים פרק ראשון זבחים יא.

מסורת הש"ס

עולה שהיא כליל נכנס דמה לפנים כשרה. נראה דאשם שאינו כליל לא כ"ש מה לעולה שכן אינה מכפרת מנחת חוטא תוכיח ולימא חטאת העוף תוכיח חטאת העוף [ה]בעיא דרבי אבין היא [ו] ולפרוך מה למנחת חוטא שכן אינה מן זבח עולה תוכיח [ז]וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שהן קדשי קדשים ונכנס [ח] (דמן) לפנים כשרין אף אני אביא אשם שהוא קודש קדשים ונכנס דמו לפנים כשר אמר ליה רבא מברניש לרב אשי ולפרוך מה להצד השוה שבהן שכן אין להן קצבה תאמר באשם שיש לו קצבה אלא היינו טעמייהו דרבנן דאמר קרא [ט]דמה דמה של זו ולא דמה של אחר ואידך [י]דמה ולא בשרה ואידך דם דמה ואידך דם דמה לא דריש בשלמא לרבנן דאמרי אשם ששחטו שלא לשמו כשר היינו דאיתקש רבי שמעון אומר [יא]קדש קדשים היא כחטאת ובאשם [יב]מנחת חוטא הרי היא כחטאת לפיכך קמצה שלא לשמה פסולה מנחת נדבה הרי היא באשם לפיכך קמצה שלא לשמה כשרה אלא לרבי אליעזר למאי הלכתא איתקש מנחה לחטאת ומנחה לאשם [ג] לכי אידך דרבי שמעון [יג]דתנן [יד]שלא בכלי שרת פסולה ורבי שמעון מכשיר [טו]ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא מ"ט דר"ש אמר קרא קדש קדשים היא כחטאת ובאשם [טז]בא לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת [יז] בכלי עובדה בשמאל באשם ור"ש האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי עיקר קרא לכדרב יהודה בריה דרבי חייא הוא דאתא ומנחת חוטא דפסולה שלא [יח]לשמה [טעמא אחרינא הוא] חטאת מעמא מאי דכתיב בה היא מנחת חוטא נמי כתיב בה היא [ג] ולרבנן למאי הלכתא איתקש אשם לחטאת לומר לך מה חטאת טעונה סמיכה אף אשם טעון סמיכה: יוסף בן חוני אומר הנשחטין כו': א"ר יוחנן יוסף בן חוני ורבי אליעזר אמרו דבר אחד רבה אמר [יט] באחרים לשם חטאת פליגי (ז) דתניא [כ]הפסח שעברה שנתו ושחטו בזמנו לשמו וכן השוחט אחרים לשם פסח בזמנו רבי אליעזר פוסל ורבי יהושע [כא]מכשיר א"ר יהושע אם [כב] בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו אחרים כשרים לשמו בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיכשרו אחרים לשמו אמר לו רבי אליעזר או חילוף הדברים ומה אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו כשר הוא לשם אחרים בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיוכשר לשם אחרים ויוכשר פסח בארבעה עשר שלא לשמו וכך אתה אומר מה לי הוכשרו אחרים בשאר ימות השנה לשמו שכן הוא כשר לשם אחרים ויוכשרו [כג] אחרים בזמנו לשמו שכן הוא פסול לשם אחרים אמר לו רבי יהושע אם כן הורעתה כח פסח ונתת כח בשלמים חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר מצינו מותר פסח בא שלמים ואין מותר שלמים בא פסח ומה פסח שמותרו בא שלמים שחטו בזמנו לשום שלמים פסול שלמים שאין מותרן בא פסח אם [כד] שחטו לשם פסח בזמנו אינו דין שיהו פסולין דגמירי ממילא דכתיב ביה נלפנכו ונכתוב וימינו [כה]וכתיב יד) היימנית [וכתיב יד) וכזריקת כל הזמנים לא כתיב בו אלא נלא כתוב מוך מתנות: **מנחת חוטא כחיב כה** [כה] **כי חטאת היא**. גבי חטאת כתיב [ה, ח] **ולרבנן**. דפליגי עליה דר' אליעזר בחמני' [דף כ.] למאי הלכתא כו': חטאת כתיב בה [וכתיב ד] וסמך ידו על ראש החטאת: **למרו דבר אחר**. דרבי אליעזר נמי פסיל בחחרים הנשחטים לשם פסח בזמנו ולשם חטאת כל ימות השנה ומנחת [כו]דייק לה רבי יוחנן: **וכתב אחר בחחרים לשם חטאת פניני**. יוסף בן חוני וכבי אליעזר (ו) ולא [ז] פסיל רבי אליעזר אלא בחחרים לשם פסח אבל בחחרים לשם חטאת מכשיר כדחמרי כו'. וכבן לכה וכן ר' יוחנן דייקי מילתייהו מהא מתני' ומסקינן בגיעה לפרושי דיוקייהו: **כשפסח שעברה שנתו**. דמו לא חזי לאפקא מחמיה [כז] שלמים כדרבינן לעיל [דף ח:]: מקשינן: **ושחטו בזמנו לשמו**. דהוה ליה שוחט שלמים לשם פסח: **וכן השוחטו**. אחד מכל הזמנים לשם פסח בזמנו [שחוט יב] **אפי' שלחו כשר לשמו**. כדילפינן לה במקבת פסחים [דף מח.] שחטו קודם תלות פסול שנאמר בין הערבים [שחוט יב] וכמה פעמים שנה הכתוב לעכב [כח] קבועות זמנו ב"ד בין הערבים: **לחרים כשרים לשמו**. דכי אליעזר מודה ד' דלא פליג אלא בזמנו כחמני' לעכב יומא הסנה אין אם שחטה פסח חל על קרבן אחר: **אמר לו רבי אליעזר או חילוף**. אם [כט] א"ר יוחנן יכול אני להחליפו בענין אחר ולומר דכר שחטו ולהכשיר פסח בזמנו שלא לשמו: **ויוכשר פסח כי"ד שלא לשמו**. וכדין [ל] הוה אמר נמי לשמו: **וכן אפה אומר**. בחמיה המדרש ק"ו [לא] **מה לי הוכשרו אחרים כו' יוכשרו אחרים כו'**. בחמיה ומחכחת ק"ו [לב] **מה לי הוכשרו אחרים**. דחמיה ליה רבי יוחנן למילחיה ומחר לכי חיכי לפסיל רבי אליעזר בחחרים לשם פסח פסיל בחחרים [לג] לשם חטאת לחם להוות פסול לשם מחרים וה"ג [לד] בחטאת אימא. וכבה לייק אליעזר מדעין זה ודעו בדין אחר ומודה בחחרים לשם חטאת כשרים: **ק"ל**. אם אחה פוסל בחחרים לשמו בזמנו הוערת פסח [לה] ונחת כח בשלמים שכל הזמנה שהיא זמן שלמים פסח בחחרים [ו] לשמו כשר והיום שהוא זמן פסח כל [לו] שלמים בשחטין לשמו פסולין נמחלת מחשבת [ז] שלו גדול [לח] כח בשלמים מפסח וקרא מחכחן לחחמור בפסח מבשלמים לכחיב ביה הוא [שחוט יב] וכבל הזמנים לכחיב שלא לשמן: אמר

עולה נכנס דמה לפנים כשרה. נין לרבנן נין לרבי אליעזר לא [ח] כל וכל והיקשא נמי ליכא הכא: **מנחת חוטא**. דקרבן עולה ויורד לשמיעת הקול: **חוכיח**. שמכפרת ואם נכנסה לפנים כשירה ללא פסל הכחוב אלא לם: **וגימא חטאת העוף חוכיח**. וכבי שפיר טפי שהוא ממיני למיס וכלחיה להוכיח על מיני למיס: **חטאת העוף בעיא דר' אבין היא**. היכא דהכניס דמה לפנים בשוחרה שאין לדמה קבלה ומיבעיא ליה בפ' **דם חטאת** (לקמן נב:) אם נפפלה בכך או לא ולא ליפפיטא לה: **דמה**. שאר יובא מדמה: **ולא כשרה**. אפי נכנס כשרה להיכל אינה נפפלת: **דם דמה לא דריש**. לכיון ללא חלני למיכחב וכל **חטאת חשר יוצא אל מחל מועד** לאילטריך למיכחב דם לפנים בשוטי כשר חומיה דקרא למיכחב מדמה: **קדש קדשים היא כחטאת וכאשם** [ט]. במנחה הוא דכחיב וקא ח"כ שמעון מדקא מקיש מנחות לחטאת ואשם להכי מקיש [י] [למיכחב לומר לך דיש מהם כחטאת ויש מהם כאשם] **חטאת** מנחת חוטא לללא לשמה פסולה **כאשם** נדבה הרי היא כאשם לפיכך קמצה שלא לשמה פסולה מנחת נדבה הרי היא כאשם לפיכך קמצה שלא לשמה כשרה אלא לרבי אליעזר למאי הלכתא איתקש מנחה לחטאת ומנחה לאשם [ג] לכי אידך דרבי שמעון [יג]דתנן [יד]שלא בכלי שרת פסולה ורבי שמעון מכשיר [טו]ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא מ"ט דר"ש אמר קרא קדש קדשים היא כחטאת ובאשם [טז]בא לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת [יז] בכלי עובדה בשמאל באשם ור"ש האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי עיקר קרא לכדרב יהודה בריה דרבי חייא הוא דאתא ומנחת חוטא דפסולה שלא [יח]לשמה [טעמא אחרינא הוא] חטאת מעמא מאי דכתיב בה היא מנחת חוטא נמי כתיב בה היא [ג] ולרבנן למאי הלכתא איתקש אשם לחטאת לומר לך מה חטאת טעונה סמיכה אף אשם טעון סמיכה: יוסף בן חוני אומר הנשחטין כו': א"ר יוחנן יוסף בן חוני ורבי אליעזר אמרו דבר אחד רבה אמר [יט] באחרים לשם חטאת פליגי (ז) דתניא [כ]הפסח שעברה שנתו ושחטו בזמנו לשמו וכן השוחט אחרים לשם פסח בזמנו רבי אליעזר פוסל ורבי יהושע [כא]מכשיר א"ר יהושע אם [כב] בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו אחרים כשרים לשמו בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיכשרו אחרים לשמו אמר לו רבי אליעזר או חילוף הדברים ומה אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו כשר הוא לשם אחרים בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיוכשר לשם אחרים ויוכשר פסח בארבעה עשר שלא לשמו וכך אתה אומר מה לי הוכשרו אחרים בשאר ימות השנה לשמו שכן הוא כשר לשם אחרים ויוכשרו [כג] אחרים בזמנו לשמו שכן הוא פסול לשם אחרים אמר לו רבי יהושע אם כן הורעתה כח פסח ונתת כח בשלמים חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר מצינו מותר פסח בא שלמים ואין מותר שלמים בא פסח ומה פסח שמותרו בא שלמים שחטו בזמנו לשום שלמים פסול שלמים שאין מותרן בא פסח אם [כד] שחטו לשם פסח בזמנו אינו דין שיהו פסולין

אשם שאינו כליל נכנס שכן. לא שייך למימר מטחת מוכיח לחיכא למימר מה לחטאת שכן דמה לעולה ושכן לד כרת ושכן בחה נלמוד: **מנחת חוטא הרי היא כחטאת**. אין זה למד מלמד ל"ג לחטאת יליפינן למנוה משלמים לעיל [ג.] מכל מקום עכונה בגופיה כתיבי [כז] ומנחת נדבה כחשם לאו מעוה למנחת נופה ליחקש לשלמים כחשם אלא לשיטתה דלא חוי **בא** לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת. לכחיב בה מלנע בא לעובדה ביד [ה] ולפחות מה לחטאת העוף [ו] בעיא דרבי אבין היא [ז] ולפרוך מה למנחת חוטא שכן אינה מן זבח עולה תוכיח [ח] וחזר הדין לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה הצד השוה שבהן שהן קדשי קדשים ונכנס [ט] (דמן) לפנים כשרין אף אני אביא אשם שהוא קודש קדשים ונכנס דמו לפנים כשר אמר ליה רבא מברניש לרב אשי ולפרוך מה להצד השוה שבהן שכן אין להן קצבה תאמר באשם שיש לו קצבה אלא היינו טעמייהו דרבנן דאמר קרא [י]דמה דמה של זו ולא דמה של אחר ואידך [יא]דמה ולא בשרה ואידך דם דמה ואידך דם דמה לא דריש בשלמא לרבנן דאמרי אשם ששחטו שלא לשמו כשר היינו דאיתקש רבי שמעון אומר [יב]קדש קדשים היא כחטאת ובאשם [יג]מנחת חוטא הרי היא כחטאת לפיכך קמצה שלא לשמה פסולה מנחת נדבה הרי היא באשם לפיכך קמצה שלא לשמה כשרה אלא לרבי אליעזר למאי הלכתא איתקש מנחה לחטאת ומנחה לאשם [ג] לכי אידך דרבי שמעון [יד]דתנן [טו]שלא בכלי שרת פסולה ורבי שמעון מכשיר [טז]ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא מ"ט דר"ש אמר קרא קדש קדשים היא כחטאת ובאשם [יז]בא לעובדה ביד עובדה בימין כחטאת [יח] בכלי עובדה בשמאל באשם ור"ש האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי עיקר קרא לכדרב יהודה בריה דרבי חייא הוא דאתא ומנחת חוטא דפסולה שלא [יט]לשמה [טעמא אחרינא הוא] חטאת מעמא מאי דכתיב בה היא מנחת חוטא נמי כתיב בה היא [ג] ולרבנן למאי הלכתא איתקש אשם לחטאת לומר לך מה חטאת טעונה סמיכה אף אשם טעון סמיכה: יוסף בן חוני אומר הנשחטין כו': א"ר יוחנן יוסף בן חוני ורבי אליעזר אמרו דבר אחד רבה אמר [כ] באחרים לשם חטאת פליגי (ז) דתניא [כא]הפסח שעברה שנתו ושחטו בזמנו לשמו וכן השוחט אחרים לשם פסח בזמנו רבי אליעזר פוסל ורבי יהושע [כב]מכשיר א"ר יהושע אם [כג] בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו אחרים כשרים לשמו בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיכשרו אחרים לשמו אמר לו רבי אליעזר או חילוף הדברים ומה אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו כשר הוא לשם אחרים בזמנו שהוא כשר לשמו אינו דין שיוכשר לשם אחרים ויוכשר פסח בארבעה עשר שלא לשמו וכך אתה אומר מה לי הוכשרו אחרים בשאר ימות השנה לשמו שכן הוא כשר לשם אחרים ויוכשרו [כד] אחרים בזמנו לשמו שכן הוא פסול לשם אחרים אמר לו רבי יהושע אם כן הורעתה כח פסח ונתת כח בשלמים חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר מצינו מותר פסח בא שלמים ואין מותר שלמים בא פסח ומה פסח שמותרו בא שלמים שחטו בזמנו לשום שלמים פסול שלמים שאין מותרן בא פסח אם [כה] שחטו לשם פסח בזמנו אינו דין שיהו פסולין

דגמירי ממילא דכתיב ביה נלפנכו ונכתוב וימינו [כו]וכתיב יד) היימנית [וכתיב יד) וכזריקת כל הזמנים לא כתיב בו אלא נלא כתוב מוך מתנות: **מנחת חוטא כחיב כה** [כו] **כי חטאת היא**. גבי חטאת כתיב [ה, ח] **ולרבנן**. דפליגי עליה דר' אליעזר בחמני' [דף כ.] למאי הלכתא כו': חטאת כתיב בה [וכתיב ד] וסמך ידו על ראש החטאת: **למרו דבר אחר**. דרבי אליעזר נמי פסיל בחחרים הנשחטים לשם פסח בזמנו ולשם חטאת כל ימות השנה ומנחת [כז]דייק לה רבי יוחנן: **וכתב אחר בחחרים לשם חטאת פניני**. יוסף בן חוני וכבי אליעזר (ו) ולא [ז] פסיל רבי אליעזר אלא בחחרים לשם פסח אבל בחחרים לשם חטאת מכשיר כדחמרי כו'. וכבן לכה וכן ר' יוחנן דייקי מילתייהו מהא מתני' ומסקינן בגיעה לפרושי דיוקייהו: **כשפסח שעברה שנתו**. דמו לא חזי לאפקא מחמיה [כח] שלמים כדרבינן לעיל [דף ח:]: מקשינן: **ושחטו בזמנו לשמו**. דהוה ליה שוחט שלמים לשם פסח: **וכן השוחטו**. אחד מכל הזמנים לשם פסח בזמנו [שחוט יב] **אפי' שלחו כשר לשמו**. כדילפינן לה במקבת פסחים [דף מח.] שחטו קודם תלות פסול שנאמר בין הערבים [שחוט יב] וכמה פעמים שנה הכתוב לעכב [כט] קבועות זמנו ב"ד בין הערבים: **לחרים כשרים לשמו**. דכי אליעזר מודה ד' דלא פליג אלא בזמנו כחמני' לעכב יומא הסנה אין אם שחטה פסח חל על קרבן אחר: **אמר לו רבי אליעזר או חילוף**. אם [ל] א"ר יוחנן יכול אני להחליפו בענין אחר ולומר דכר שחטו ולהכשיר פסח בזמנו שלא לשמו: **ויוכשר פסח כי"ד שלא לשמו**. וכדין [לא] הוה אמר נמי לשמו: **וכן אפה אומר**. בחמיה המדרש ק"ו [לב] **מה לי הוכשרו אחרים כו' יוכשרו אחרים כו'**. בחמיה ומחכחת ק"ו [לג] **מה לי הוכשרו אחרים**. דחמיה ליה רבי יוחנן למילחיה ומחר לכי חיכי לפסיל רבי אליעזר בחחרים לשם פסח פסיל בחחרים [לד] לשם חטאת לחם להוות פסול לשם מחרים וה"ג [לה] בחטאת אימא. וכבה לייק אליעזר מדעין זה ודעו בדין אחר ומודה בחחרים לשם חטאת כשרים: **ק"ל**. אם אחה פוסל בחחרים לשמו בזמנו הוערת פסח [לו] ונחת כח בשלמים שכל הזמנה שהיא זמן שלמים פסח בחחרים [ז] לשמו כשר והיום שהוא זמן פסח כל [לז] שלמים בשחטין לשמו פסולין נמחלת מחשבת [ח] שלו גדול [לט] כח בשלמים מפסח וקרא מחכחן לחחמור בפסח מבשלמים לכחיב ביה הוא [שחוט יב] וכבל הזמנים לכחיב שלא לשמן: אמר

עין משפט
נר מצוה

נא א מי' פרק טו מהלכות פסולי המוקדשין הלכה כ':
נב ב מי' פרק יח מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ו':
נג ג מי' פעי"ש שם הלכה יב:

תורה אור השלם

1. וְכָל חַטַּאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָהּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא תֵאָכֵל בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף: ויקרא ו, כג
2. לֹא הָאֲכַלְתֶּם אֶתְהֶן בַּקֹּדֶשׁ אֶת אֲחוֹתֵי אֲשֶׁר נִתַּתִּי אֹתָהּ מֵאִשֵּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת וְכָאָשָׁם: ויקרא י, י

מוסף רש"י

לשכב דהוה עלמה שלא תיקטרו לימוננין כשר לחלן כשהוא פגום. ותמיני כשר לחלן כשהוא קדש קדשים הוה קודש פחות. לא ילפינן מיניה מהמם שלא מחמת עלמה לפסול הוה לה מחמת עלמה שם שם הקרבן כגון מחמת פגול ונותר שלא מחמת עלמה הוה ליה לפסול מחמת עלמה. **האיבא אצבע**. דכתיב בחטאת בלקה הכהן מדם אצבעו ונתן [ויקרא] דחקרתן לקמן בפ"ב בחלבנות ומתן שלא מחמת עלמה הוא ומיהו בכל מקום שאתמר בחלבנות ומתן בפ"ב ויליף לה מהכא ומהכא לחיי חלבי חלבי [ויקרא ג, ג] במה דברים אמורים בעולת העוף. שמעמית במנחה בחלחין קדשי קדשים **אבל בחטאת** בהמה. דכתיב בה קרן בהדיא [ויקרא ד, ז] חיהם נעשים כי [ויקרא נג, ב] בחטאת העוף דומם.

תאמר באשם שיש לו קצבה. אשם יש לו קצבה למחי דכתיב בכסף סלעים [ויקרא ה, ח] דמה ולא בשוחה. דחתר דמה כחיבי, אשר יוכל מדמה יכן לא כחיב אלא דם דמה, חר למעוטי כשר [ויקרא פב:] **שלא בכלי שרת פסולה** ור' שמעון מכשיר. שלח קדש קומן בכלי שרת, לדחמילת מנחה יפלי לא פליני דבעיא לי כדחמרינן בפרק שני חלחם בא לעובדה ביד. הקטרת קומן שרת כחיב ביה ויקרב חריקה [מנחות כו:] **בא** ביד שלח קדשי בכלי [מנחות כו:] **לעובדה בכלי**. שקדש קומן בגלי עובדה בשמאל באשם. עובדה לקדשים קומן בשמאל חלחם מלינו בחמיני בפרק שני שחלל [שם] חספה שעברה שנתו. שנולד בחמקדש קודם ר"ה ניתן וחפרישו שם פסח וכי מעלי ר"ה ניתן יעבנה שנתו חו לא חוי לפסח לפרש זמר כן שנו, וקלי לשלמים כפירוש יחידאי דלקמן פסח שנעשר יחוי כשנה שלמים חוי [פסחים סה:]

ליקוטים

אשם שאינו כליל לא כ"ש. עיין לומר דסבירא ד"ר מבעל היקישא כיון שנוכל להעמיד היקישא לדבר אחר. [וכן משמע בפ"ק דיבמות דקאמר הגן הסם ר"ש אומר כל הדמים שנכנסו להיכל כדי שלא יהיו בהן משום פגול ולא משום נותר ומשום טומאה יצאו ואכלו בעזרה ר"ש אומר הלכה למשה מסיני שלא יהו בהן משום פגול ולא משום נותר ומשום טומאה יצאו ואכלו בעזרה] **אשר** ר' יוחנן בר' יהודה אמר בר'. רבה הלך ללמוד תורה מרבי יוחנן כראיתא שילחי כתובות. וזה פעם ראשון שבאתה בעניי וישיבה רבה עם ר' יוחנן. (מתוח יהיה)

שיטה מקובצת

בגמרא תוספא נמי בחיב בה חיא פיתה לגרגן בר"ש בחמיני קדשה בלא כלי שרת פסולה. למחי חלכתא דלא מחמת עלמה לפסול הוה ליה לפסול מחמת עלמה שם שם הקרבן כגון מחמת פגול ונותר שלא מחמת עלמה הוה ליה לפסול מחמת עלמה. ומיהו יש לומר דלא דמי דהכא מחמת עלמה הוה לפסול מחמת עלמה שם שם הקרבן כגון מחמת פגול ונותר שלא מחמת עלמה הוה ליה לפסול מחמת עלמה. ומיהו יש לומר דלא דמי דהכא מחמת עלמה הוה לפסול מחמת עלמה שם שם הקרבן כגון מחמת פגול ונותר שלא מחמת עלמה הוה ליה לפסול מחמת עלמה.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' כעין דרבי אבין היא מה כ"ל ומיהא ולפרוך נמחה: (ו) שם ר' אבין היא לעבודה בכלי עובדה: (ז) שם שלא לשמה חוי"ט מחמת עלמה: (ח) שם כדחניא בספרא: (ט) רש"י ד"ה מחמת חוטא מחמת כח מחמת כל"ל ומיהא מ' נמחק: (י) ד"ה ודמה וכו' כן מוי חי' שלימוי ר"ח לא מסיל שלח: (יא) ד"ה ק"ש וכו' וכיי מיבעיא לגמרי. ניב פי' שם שלמים: (יב) באו"ד נמחלת מחמת שלא לשמו נדול בחו כשלמים מנפפת:

שינויי נוסחאות

א) ונבנכו לפנים כ"ל ומיהא דמן מחמת ש"מ: כי כמחמ לן ס ש"מ: ב) כ"ל ניחל מיהות ומנחה לאשם, יוחא כי ממנחה כ"ש לאשם ל"ק לללטרין לקמחה שלא לשמה פסולה, ואפי' שלמעני ד"ש לחמי מיבעיא מיהת לחמרינהו ומכחיב: ג) כ"ל טפי אשם נמי מחיב ביה הוא, ההוא לאחר הקטרת אימורין הוא דכחי, ואלא הוא למאי אחא, לכדרב הונא אמ' רב דאמר רב הונא אמ' רב אשם שניתק לרעייה ושחטו שלא לשמו עולה, ניתק אין לא ניתק לא, וכ"ש ממנחות (ל ה) ש"מ: ד) כ"מ אמר רבה, וכ"ש ורבה אמר, ועי' ס"ז שמחי לחמוך נרסי ובאחרים ג"ל, וכבה מפרש לכך ד"ל, ועי' בחוס' לקמן ד"ה ד"ה למאי הלכתא: ה) כ"מ ד"ה ומה אם: ו) ירמיהו וכ"מ וכ"ה בכ"י ב) ומיהא אם ניתק כמחכי': ז) כ"ל ד"ה ש"מ: ח) כ"ל ד"ה ש"מ: ט) ובאשם יש מהם שהוא כחטאת ויש מהם שהוא כאשם האי קרא במנחה כתי, כ"ל ש"מ: י) וכדפרי"ח נפקא לנכנה כערי לחן כחמוך ולכלפיו, וכמ נקיט כחלמי חוספוחו ע"פ כחי: י) מקיש לה כ"ל ש"מ: הקטר חמוקף מחלף דנשים ומחלף בין ניב לחן כחמי' יא) לעבודה עבודת הקטרה ביד כ"ל ש"מ: ניל ד"ה ובהולכה הקטרה ש"מ: יב) לר"ש דאמר לקמן בפרק כל הזבחים (חוץ מחטאת) זרק בשמאל ספול ור"ש מכשיר (חוץ מחטאת) משום ד"ר שהרי כי: יג) ש"מ: יד) נכנה, ועכ"מ נריש לר"ש דאמרינן לקמן כני, וכ' אבל"ח ליחל כי הקטר שניהם: יה) את אצבעו כ"ל, וכ"ה בקרבנות, ועי' מלחיו: יו) כ"ל ד"ה ש"מ: יז) וסמ"ל בן: יח) כחחי' כקבועות, ותיבה לעבב ליחל, יכ"מ לעבב בקבועות: יט) כ"ל בלומר אם ש"מ: כ) ניל ד"ה ש"מ: כא) ניל ד"ה ש"מ: כב) נמי באחרים כ"ל ש"מ: כג) והא נמי כחחי': כד) כ"ל כח פסח ש"מ: כה) מיהת כל ליחל בכחי': כו) ניל גדול (נמקום גדול) כח) כ"ל בחיב, וכ"ה, ומ"ק מנחת נדבה ב"ק: כט) כדרי חולין הוא אחי, וכ"ל. בח) ני ליכ"ק ומ"ה קשה לפ"ד דלא בעי למד וכו', ובעי"ל כ"ש, ועי' כחי, ניב"ק: מנפה חוק עיקם: בנב) כדפרי"ח בפרק אילהו מקומן כ"ל ש"מ: ל) חיכות הכי גרסינן מחמ ש"מ: לא) פלינ"ה בחילן דף כח ב ולקמן דף נו ב ומחמחת פנ א ליחל לפסל מיומת, ותולי היה כך בנקפנה לו שהיל מלכי' המוס' להכין כמו לפסל מחמת עלמה ומחמם לכי: לב) כדפרי"ח בפרק אילהו מקומן כ"ל ש"מ: לג) מה מחמת עלמה נחה מלא מן המחוין ומיהו היחוים לה"ר ש"מ: לד) מה מחמת עלמה נחה מלא מן המחוין כ"ל ש"מ: לה) בחמחת עלמה לפסול מחמת עלמה שם שם הקרבן כגון מחמת פגול ונותר שלא מחמת עלמה הוה ליה לפסול מחמת עלמה שם שם הקרבן כגון מחמת פגול ונותר שלא מחמת עלמה הוה ליה לפסול מחמת עלמה. לו) ד"ה ומה אם ש"מ: לז) כ"ל ד"ה ש"מ: לח) כ"ל ד"ה ש"מ: לט) כ"ל ד"ה ש"מ: מ) כ"ל ד"ה ש"מ: מא) כ"ל ד"ה ש"מ: מב) כ"ל ד"ה ש"מ: מג) כ"ל ד"ה ש"מ: מד) כ"ל ד"ה ש"מ: מה) כ"ל ד"ה ש"מ: מו) כ"ל ד"ה ש"מ: מז) כ"ל ד"ה ש"מ: מח) כ"ל ד"ה ש"מ: מט) כ"ל ד"ה ש"מ: נ) כ"ל ד"ה ש"מ: נא) כ"ל ד"ה ש"מ: נב) כ"ל ד"ה ש"מ: נג) כ"ל ד"ה ש"מ: נד) כ"ל ד"ה ש"מ: נה) כ"ל ד"ה ש"מ: נו) כ"ל ד"ה ש"מ: נז) כ"ל ד"ה ש"מ: נח) כ"ל ד"ה ש"מ: נט) כ"ל ד"ה ש"מ: ס) כ"ל ד"ה ש"מ: סא) כ"ל ד"ה ש"מ: סב) כ"ל ד"ה ש"מ: סג) כ"ל ד"ה ש"מ: סד) כ"ל ד"ה ש"מ: סה) כ"ל ד"ה ש"מ: סו) כ"ל ד"ה ש"מ: סז) כ"ל ד"ה ש"מ: סח) כ"ל ד"ה ש"מ: סט) כ"ל ד"ה ש"מ: ע) כ"ל ד"ה ש"מ: עא) כ"ל ד"ה ש"מ: עב) כ"ל ד"ה ש"מ: עג) כ"ל ד"ה ש"מ: עד) כ"ל ד"ה ש"מ: עה) כ"ל ד"ה ש"מ: עו) כ"ל ד"ה ש"מ: עז) כ"ל ד"ה ש"מ: עח) כ"ל ד"ה ש"מ: עט) כ"ל ד"ה ש"מ: פ) כ"ל ד"ה ש"מ: פא) כ"ל ד"ה ש"מ: פב) כ"ל ד"ה ש"מ: פג) כ"ל ד"ה ש"מ: פד) כ"ל ד"ה ש"מ: פה) כ"ל ד"ה ש"מ: פו) כ"ל ד"ה ש"מ: פז) כ"ל ד"ה ש"מ: פח) כ"ל ד"ה ש"מ: פט) כ"ל ד"ה ש"מ: צ) כ"ל ד"ה ש"מ: צא) כ"ל ד"ה ש"מ: צב) כ"ל ד"ה ש"מ: צג) כ"ל ד"ה ש"מ: צד) כ"ל ד"ה ש"מ: צה) כ"ל ד"ה ש"מ: צו) כ"ל ד"ה ש"מ: צז) כ"ל ד"ה ש"מ: צח) כ"ל ד"ה ש"מ: צט) כ"ל ד"ה ש"מ: ק) כ"ל ד"ה ש"מ: קא) כ"ל ד"ה ש"מ: קב) כ"ל ד"ה ש"מ: קג) כ"ל ד"ה ש"מ: קד) כ"ל ד"ה ש"מ: קה) כ"ל ד"ה ש"מ: קו) כ"ל ד"ה ש"מ: קז) כ"ל ד"ה ש"מ: קח) כ"ל ד"ה ש"מ: קט) כ"ל ד"ה ש"מ: קי) כ"ל ד"ה ש"מ: קיא) כ"ל ד"ה ש"מ: קיב) כ"ל ד"ה ש"מ: קיג) כ"ל ד"ה ש"מ: קיד) כ"ל ד"ה ש"מ: קטו) כ"ל ד"ה ש"מ: קטז) כ"ל ד"ה ש"מ: קיז) כ"ל ד"ה ש"מ: קיח) כ"ל ד"ה ש"מ: קיט) כ"ל ד"ה ש"מ: קכ) כ"ל ד"ה ש"מ: קכא) כ"ל ד"ה ש"מ: קכב) כ"ל ד"ה ש"מ: קכג) כ"ל ד"ה ש"מ: קכד) כ"ל ד"ה ש"מ: קכה) כ"ל ד"ה ש"מ: קכו) כ"ל ד"ה ש"מ: קכז) כ"ל ד"ה ש"מ: קכח) כ"ל ד"ה ש"מ: קכט) כ"ל ד"ה ש"מ: קל) כ"ל ד"ה ש"מ: קלא) כ"ל ד"ה ש"מ: קלב) כ"ל ד"ה ש"מ: קלג) כ"ל ד"ה ש"מ: קלד) כ"ל ד"ה ש"מ: קלה) כ"ל ד"ה ש"מ: קלו) כ"ל ד"ה ש"מ: קלז) כ"ל ד"ה ש"מ: קלח) כ"ל ד"ה ש"מ: קלט) כ"ל ד"ה ש"מ: קמ) כ"ל ד"ה ש"מ: קמא) כ"ל ד"ה ש"מ: קמב) כ"ל ד"ה ש"מ: קמג) כ"ל ד"ה ש"מ: קמד) כ"ל ד"ה ש"מ: קמה) כ"ל ד"ה ש"מ: קמו) כ"ל ד"ה ש"מ: קמז) כ"ל ד"ה ש"מ: קמח) כ"ל ד"ה ש"מ: קמט) כ"ל ד"ה ש"מ: קנ) כ"ל ד"ה ש"מ: קנא) כ"ל ד"ה ש"מ: קנב) כ"ל ד"ה ש"מ: קנג) כ"ל ד"ה ש"מ: קנד) כ"ל ד"ה ש"מ: קנה) כ"ל ד"ה ש"מ: קנו) כ"ל ד"ה ש"מ: קנז) כ"ל ד"ה ש"מ: קנח) כ"ל ד"ה ש"מ: קנט) כ"ל ד"ה ש"מ: קס) כ"ל ד"ה ש"מ: קסא) כ"ל ד"ה ש"מ: קסב) כ"ל ד"ה ש"מ: קסג) כ"ל ד"ה ש"מ: קסד) כ"ל ד"ה ש"מ: קסה) כ"ל ד"ה ש"מ: קסו) כ"ל ד"ה ש"מ: קסז) כ"ל ד"ה ש"מ: קסח) כ"ל ד"ה ש"מ: קסט) כ"ל ד"ה ש"מ: קע) כ"ל ד"ה ש"מ: קעא) כ"ל ד"ה ש"מ: קעב) כ"ל ד"ה ש"מ: קעג) כ"ל ד"ה ש"מ: קעד) כ"ל ד"ה ש"מ: קעה) כ"ל ד"ה ש"מ: קעו) כ"ל ד"ה ש"מ: קעז) כ"ל ד"ה ש"מ: קעח) כ"ל ד"ה ש"מ: קעט) כ"ל ד"ה ש"מ: קפ) כ"ל ד"ה ש"מ: קפא) כ"ל ד"ה ש"מ: קפב) כ"ל ד"ה ש"מ: קפג) כ"ל ד"ה ש"מ: קפד) כ"ל ד"ה ש"מ: קפה) כ"ל ד"ה ש"מ: קפו) כ"ל ד"ה ש"מ: קפז) כ"ל ד"ה ש"מ: קפח) כ"ל ד"ה ש"מ: קפט) כ"ל ד"ה ש"מ: קצ) כ"ל ד"ה ש"מ: קצא) כ"ל ד"ה ש"מ: קצב) כ"ל ד"ה ש"מ: קצג) כ"ל ד"ה ש"מ: קצד) כ"ל ד"ה ש"מ: קצה) כ"ל ד"ה ש"מ: קצו) כ"ל ד"ה ש"מ: קצז) כ"ל ד"ה ש"מ: קצח) כ"ל ד"ה ש"מ: קצט) כ"ל ד"ה ש"מ: קק) כ"ל ד"ה ש"מ: קקא) כ"ל ד"ה ש"מ: קקב) כ"ל ד"ה ש"מ: קקג) כ"ל ד"ה ש"מ: קקד) כ"ל ד"ה ש"מ: קקה) כ"ל ד"ה ש"מ: קקו) כ"ל ד"ה ש"מ: קקז) כ"ל ד"ה ש"מ: קקח) כ"ל ד"ה ש"מ: קקט) כ"ל ד"ה ש"מ: קקי) כ"ל ד"ה ש"מ: קקיא) כ"ל ד"ה ש"מ: קקיב) כ"ל ד"ה ש"מ: קקיג) כ"ל ד"ה ש"מ: קקיד) כ"ל ד"ה ש"מ: קקטו) כ"ל ד"ה ש"מ: קקטז) כ"ל ד"ה ש"מ: קקיז) כ"ל ד"ה ש"מ: קקיח) כ"ל ד"ה ש"מ: קקיט) כ"ל ד"ה ש"מ: קקכ) כ"ל ד"ה ש"